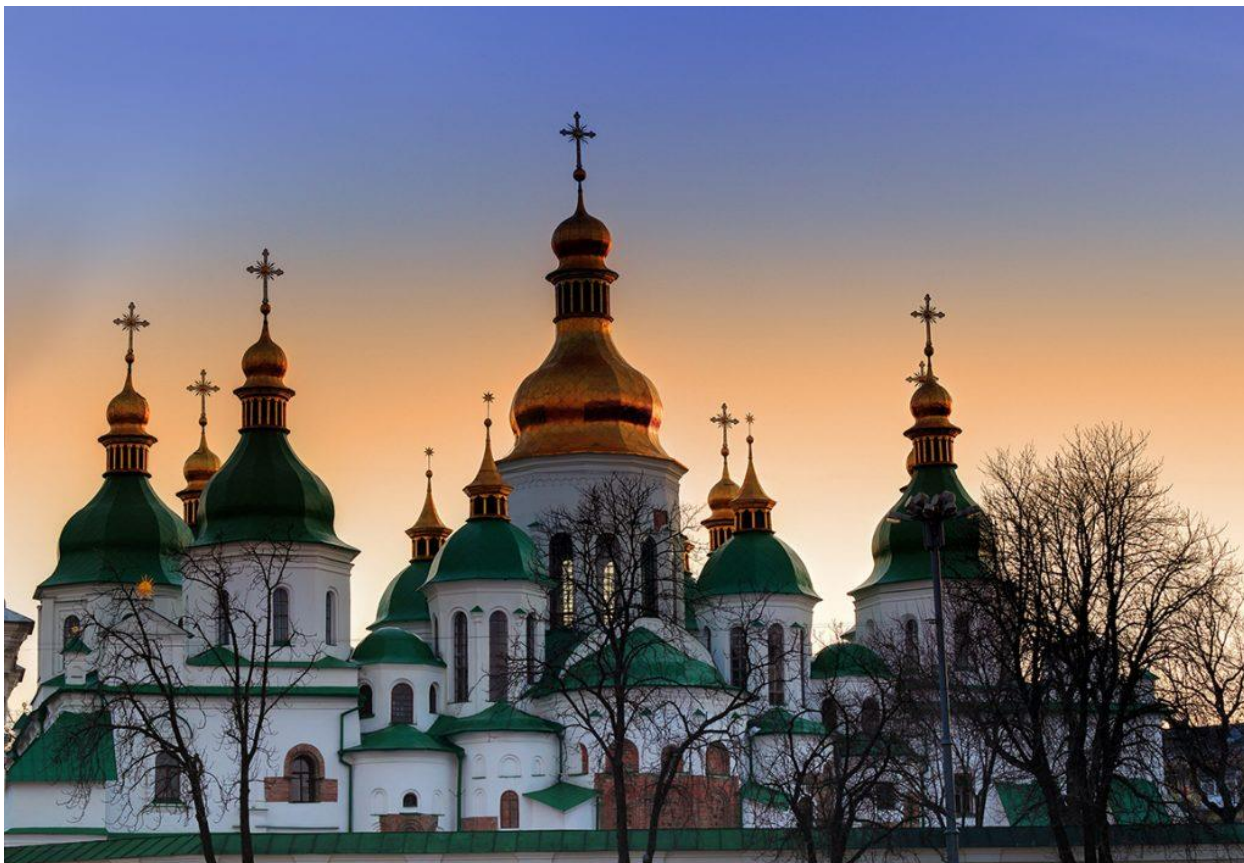

Про стан православ'я в Україні

Заява Священного Синоду Української Православної Церкви (Православної Церкви України)

Розглянувши низку питань, пов'язаних зі становленням в Україні єдиної помісної автокефальної Православної Церкви, Священний Синод відзначає наступне.

1. Ухвалення і проголошення Патріаршого та Синодального Томосу про автокефалію Помісної Української Православної Церкви, як канонічної території Вселенського Патріархату – канонічний акт Вселенського Патріархату, довершений у тому ж порядку, як це в минулому відбулося щодо всіх Помісних Церков, окрім давніх Східних Патріархатів та Кіпрської Церкви. Тому заперечення, які висловлюються щодо такого порядку з метою поставити під сумнів саме право Вселенського Патріарха самостійно видати Томос про автокефалію Помісної УПЦ – є необґрунтованими.
2. Розділення в Українській Православній Церкві викликане безпідставним та неканонічним втручанням в її життя з боку Російської Православної Церкви. Ми прагнемо мати з Російською Церквою, як і з усіма Помісними Православними Церквами, порозуміння та братнє спілкування, як це належить між автокефальними Церквами-Сестрами. Однак дотепер Російська Православна Церква відкидає саму можливість такого спілкування та заперечує навіть право нашої Помісної Церкви на існування. Така позиція Російської Церкви, на наше переконання, продиктована не турботою про благо Православ'я, пастирськими мотивами чи канонічними вимогами, а виключно політичними ідеями.

Однак ми залишаємося відкритими для діалогу з Російською Православною Церквою та переконані, що у благословенний Богом час і ця Церква-Сестра визнає автокефалію Помісної Української Православної Церкви.

3. Ми закликаємо до діалогу та єднання на основі автокефального статусу УПЦ ту частину православних ієрархів, духовенства, чернецтва і мирян в Україні, які дотепер ще перебувають у юрисдикції Російської Православної Церкви. Наші серця та братні обійми відкриті для вас.
4. Відкидаємо та вважаємо безпідставними звинувачення, які звучать зокрема з боку Російської Церкви на адресу української держави щодо «втручання у внутрішні церковні питання». Засвідчуємо, що українське законодавство створює рівні можливості для діяльності всіх Церков і релігійних організацій, а також сприяє здійсненню права на свободу совісті та віросповідання.

Невід'ємною частиною цього права є свобода вибору релігійною громадою своєї юрисдикційної приналежності. На жаль багато громад, які бажають скористатися законним правом на зміну юрисдикції, стикаються з моральним та навіть силовим тиском, залякуваннями з боку структур та прихильників Московського Патріархату. Ці ж структури одночасно поширюють неправдиву інформацію, звинувачуючи парафіян у «захопленні» храмів, хоча насправді храми як були, так і залишаються у розпорядженні конкретної релігійної громади, яка добровільно змінює свою юрисдикцію.

5. Заявляючи про нібито «гоніння» щодо Московського Патріархату в Україні, російські церковні та державні діячі замовчують та ігнорують численні факти справжніх переслідувань, яких зазнають віруючі різних українських Церков і релігійних організацій, зокрема нашої Церкви, на окупованих Росією українських територіях Донбасу та в Криму.

Протягом вже понад п'яти років не припиняються утиски з боку окупаційної російської влади щодо Кримської єпархії нашої Церкви, очолюваної архієпископом Сімферопольським і Кримським Климентом. Найновіші події з цього ряду – намагання відібрати приміщення, в якому знаходиться кафедральний храм святих Володимира і Ольги в Сімферополі та тиск на громаду храму в Євпаторії.

Безпрецедентним за своєю цинічністю стало затримання архієпископа Климента 3 березня 2019 р. російською поліцією за надуманими звинуваченнями у «нецензурній лайці» та «викраденні» приналежних особисто йому речей церковного вжитку.

Також істотно погіршується ситуація з дотриманням права на свободу совісті та віросповідання в окремих районах Донецької та Луганської областей України (у так званих «ДНР» та «ЛНР»). Зокрема на окупованих територіях Донбасу систематично порушуються права віруючих, релігійних громад та священнослужителів Помісної Української Православної Церкви. Це виявляється у систематичних гоніннях, знущанні, арештах, захопленні храмів, тощо.

З 1 березня 2019 р. виникла загроза повної заборони діяльності громад і священнослужителів нашої Церкви, повної конфіскації майна громад та депортації священників з підконтрольної так званій «ДНР» території.

6. Враховуючи ці загрози та постійний тиск на духовенство і вірних нашої Церкви на окупованих Росією українських територіях Донбасу та в Криму звертаємося до Організації об'єднаних націй, Організації з безпеки та співробітництва у Європі

(ОБСЄ), до країн-гарантів «Мінського процесу», до Європейського Союзу та загалом до усіх демократичних країн, міжнародних та міжконфесійних інституцій із закликом вплинути на тих, від кого на цих територіях залежить прийняття рішень, для того, щоби припинити ескалацію гонінь на нашу Церкву.

7. Просимо також всіх віруючих, особливо у дні наступного Великого Посту, молитися про перемогу і мир, про громади і духовенство нашої Церкви на окупованих територіях Донбасу та в Криму і за всіх, хто страждає від поневолення.

Священний Синод закликає всіх православних України до порозуміння та єдності у вірі та любові, пам'ятаючи слова Спасителя: «З того знатимуть усі, що ви Мої ученики, якщо будете мати любов між собою» (Ін. 13:35).

Від імені та за дорученням

Священного Синоду –

Епіфаній,

Митрополит Київський і всієї України